

הכוחות של פעילות וסבילות (אקטיביות ופאסיביות) - למצוא את רצון האל

הרצאה מס. 29

ברכות בשמו של האל. אני מביא ברכות לכולכם, ידידי. מברכת היא השעה הנוכחית. יש שנים עשר כוחות אקטיביים בסיסיים ושנים עשר כוחות - או עקרונות- פאסיביים בסיסיים ביקום. לפי התכנית של ה **Pistis Sophia** *, כוחות אלו מרוכזים בתחום הגבוה ביותר של האור ומנוהלים על ידי ישויות באופן מותאם; כל אחת מהישויות היא ייצוג או האנשה /פרסוניפיקציה של עיקרון אקטיבי או פאסיבי. כל הישויות האלו הן מושלמות בדרכן הייחודית.

* ה **Pistis Sophia** הוא טקסט גנוסטי חשוב. הכחות הגנוסטיות היו זרמים תיאולוגיים מיסטיים שרווחו בעיקר במאות הראשונות לספירה. המשותף לכתות אלו היה האמונה בדואליזם תפיסתי ודתי, המדגיש את עקרון חלוקת העולם לשני יסודות מנוגדים: הטוב והרע; כמו גם השאיפה לגאולה רוחנית שתתרחש באמצעות ידיעה מיסטית ולא בשל מעשים טובים.

כוחות אלו מחלחלים ליקום כולו וכל מגוון השילובים והצירופים הוא אפשרי ואינסופי. ב **Pistis Sophia** הביטוי " עשרים וארבעה בלתי נראים " מתייחס לעקרונות באותה מידה כמו לישויות. הם (העקרונות/ הישויות) בלתי נראים בכל הספירות שנמצאות מתחת לממלכה של האור. * * אבל בספירה האחרונה העקרונות או הכוחות כמו גם הישויות המאונשות אכן נראות בצורה של אלומת אור או סיבים עדינים העוברים דרך האטמוספירה. הם מובחנים לא רק על ידי צבעים או צורות, אלא גם על ידי ניוח, מצלול ואיכויות נוספות שאינן מוכרות להמשגה התודעתית של בני אנוש.

* * האור, (על פי הבנתי- ח. א), הוא הספירה הגבוהה ביותר, הנעלה והנשגבת ביותר.

אני מספר לכם את זה לא רק בכדי לספק לכם אינפורמציה אודות הספירות הגבוהות. כי זה לכשעצמו אינו סיבה מספקת, גם אם הידע הזה מעניין. **רצוני תמיד שתקבלו תמורה / תועלת מעשית כלשהי מהרצאות אלו שישמשו אתכם בחייכם הממשיים, כאן ועכשיו.** מכיוון שכל כוח או עקרון הנמצאים ביקום גם חודרים לכל נשמה אנושית, תיווכחו לדעת שהתמורה יכולה להיגזר מפיסת האינפורמציה הלכאורה מופשטת. **במילים אחרות, יש לעשות את ההקשר האישי כי כל היקום קיים בתוכם.**

האופן שבו האנשים מנצלים ומכוונים אותם עקרונות או כוחות מגדיר את חייהם, ההרמוניה שלהם והאור שלהם.

כבר ציינתי לעיתים, שאקטיביות ופאסיביות הן שני היבטים אלוהיים בסיסיים ביקום. כעת אתם יכולים להבחין בכך שאין רק עקרון אחד אקטיבי או פאסיבי, אלא שנים עשר מכל סוג. עבור האנושות עולה השאלה: מתי לנקוט בעמדה אקטיבית ומתי לנקוט בעמדה פאסיבית? מתי תשתמשו בבחירה החופשית (free will) שהוענקה לכם, שזה מקביל לאקטיביות, ומתי לא תשתמשו בבחירה החופשית - שזהו מצב מקביל לפסיביות- כך שרצון האל יכול להיות מוגשם (/ ממומש / מוצא אל הפועל) ?

בהיבט הזה, אתם חושבים על החומר. אבל כאן טמונה טעות יסודית / מהותית, ידידי. כי אין זה נכון שאתם יכולים להיות פאסיביים כשאתם רוצים להגשים את רצון האל. בכדי למלא באופן אמיתי את רצון האלוהים, אתם זקוקים למידה רבה של אקטיביות וכוח רצון.

כשמתמשים בכוחות האקטיביים בערוצים המיועדים לזרמים הפאסיביים, מתרחשת דחיסות והתוצאה היא תסכול לאנושות.

אם הכוחות הפאסיביים מחליפים את הכוחות האקטיביים והם נכנסים לערוצים דרכם העקרונות האקטיביים צריכים לעבוד ולזרום באופן חופשי- לא תתרחש דחיסות, אלא קיפאון או מבוי סתום. הנירפות המתחוללת בגלל השימוש הלא נכון של הכוחות האקטיביים תתרחש לא רק בהתפתחות הכללית, אלא גם בהיבטים המיוחדים של הנשמה האנושית ובהדרגתיות זה ישפיע על כל המבנה הפנימי של האדם.

לכל אדם הנמצא בנתיב יש צורך רב לגלות באיזה היבט הכוחות צריכים להיות אקטיביים או פאסיביים. אנסה לשפוך אור על הנושא הזה. מילותי גם יעזרו לכם להבין שפאסיביות איננה הכרחית בכדי להגשים את רצון האלוהים.

עליכם תמיד להיות אקטיביים ולהשתמש בכוח הרצון שלכם - שאינו הרצון העצמי, כי שני מושגים אלו הם שונים זה מזה - כדי לדבוק בחוקים של אלוהים שאותם אתם מכירים.

אין זה קשה לגלות (את חוקי האל) גם עבור אותם שאינם מקבלים את השיעורים / ההדרכות האלו או הדרכה אישית.

אנשים שמוצאים את אלוהים באחת מהדתות או הפילוסופיות העכשוויות, כמו גם אנשים שאינם קרובים במיוחד לאלוהים, שייטכן והם **אגנוסטיקנים** *** ואולי אתאיסטים- אך יש להם קנה מידה גבוה של מוסר ושל תורת המידות - הם יכולים להבדיל בין טוב לרע כשהם מתייצבים מול נושא מסוים ושואלים את עצמם שאלות כנות תוך חקירה עצמית. לפיכך הם יידעו. בכדי לעשות זאת, אתם זקוקים לכוח הרצון שלכם.

***** אגנוסטיקן – אדם שאינו כופר באלוהים אך דוגל בהשקפה שאין האדם והמדע יכולים לדעת על הימצאות האלוהים או על כל מה שקיים בעולם הרוחני שמעבר לטבע ולתפיסה החושית והשכלית.**

ברם, היכן שהכוחות הפאסיביים שלכם צריכים להתקיים / להחזיק מעמד ואיפה שהם למרבה הצער מוחלפים על ידי הכוחות האקטיביים שלכם- אלו הם כל המקרים בהם אינכם יכולים לשנות את הנסיבות או את האנשים האחרים.

אנשים נוטים להתמרד בתוך תוכם כאשר הדברים לא קורים על פי הרצון שלהם וכאשר אנשים אחרים טועים. במקרה כזה, האקטיביות מתחילה למלא את מקומה של הפאסיביות.

בכל זמן שרגש נחוה ואתם עוקבים אחר הרגש עד לשורשיו, תגלו שמה שנמצא מאחוריו זוהי תשוקה/ רצון עז.

תשוקה משמעה אקטיביות. יכולים להיות לכם תשוקות נכונות: למשל, ללכת בנתיב של טיהור; או ללמוד לאהוב. להתגבר על החולשות שלכם או הרצון להיות כנים עם עצמיכם- דבר שגורם תחילה לכאב: גם אלו הן תשוקות מועילות / בונות וחיוביות.

לכן, הכוח האקטיבי חייב להיות בשימוש על מנת לממש את התשוקות הנ"ל.

אבל יש גם תשוקות שליליות. בכל פעם שתרעומת / עלבון, פחד, שנאה וכדומה הם בלב שלך, שם יש תשוקה שלילית ולכן משתמשים בכוח אקטיבי במקום בכוח פאסיבי.

מכיוון שתשוקה רעה לא יכולה באמת להתגשם; וגם אם היא נידמית כמו מתגשמת- אזי ההגשמה היא זמנית ביותר וכוזבת/ משלה- אתם נהיים מתוסכלים.

למעשה, מה צריכה להיות העמדה / הגישה שלכם באותם מקרים בהם אתם אמורים להיות פאסיביים? ידידי, אינכם יכולים לשנות את העולם או את האחרים. התבונה שלכם יודעת את זה היטב. אולם, האם הרגשות שלכם תמיד יודעים את זה? כמובן שלא! השאלה היחידה שנותרה היא האם הרגשות שלכם יתחילו לנהוג, או לא, על פי מה שאתם כבר יודעים בתבונה / באינטלקט שלכם.

אם כן, הגישה המתאימה תהיה לקבל את מה שלא ניתן לשנות, במיוחד את המעשים והיחס של אנשים אחרים ושל נסיבות שמחוץ לשליטתכם.

אימצו את זה באמת ובתמים אל תוך הרגשות שלכם, כמו גם אל הידיעה השטחית שלכם. כך אתם תעלו (מהפועל: לתעל) מחדש את השימוש המוטעה של הזרמים האקטיביים והפאסיביים הרגילים שלכם.

זה אומר גם לקבל את חוסר השלמות של הספירה הארצית בענווה; בידיעה שמאחר ואתם לא מושלמים, אינכם יכולים ואל לכם להתרעם על אי השלמות של אחרים, גם אם אתם פגמים / ליקויים של האחרים יהיו שונים משלכם.

זה אף אומר לקבל את הפגמים שלכם ואין זה אומר שאתם תרצו להישאר במקום הזה. עליכם לזהות את הפגמים שלכם ולקבל שלעת עתה הם אכן קיימים. נכון לעכשיו, יש לכם הרבה פגמים שבמודע עדיין אינכם מקבלים אותם/ מסכימים שהם קיימים. לכן אתם מתמרדים כנגד פני הדברים. במהלך הפעולה של ההתמרדות, אתם מכוונים כוח אקטיבי לפעולה, היכן שכוח פאסיבי צריך להיות. רק לאחר שהכוח הפאסיבי טופח (ו' עם שורוק), יכול סוג אחר של זרם אקטיבי להתגלם בצורה יעילה. כך תוכלו להתחיל באופן הדרגתי להתגבר על חוסר השלמות.

כל עוד אתם מתמרדים נגד דברים שלא ניתנים לשינוי, או שיכולים להשתנות רק על ידי פעילות פנימית אחרת- יש לחץ ודחיפה פנימית כנגד חומת אבנים. כל עוד אתם לא מוותרים או מרפים את הכוח הדוחף ההולך בכיוון לא נכון- אינכם יכולים לעשות סדר בנפשכם.

לימדו לזהות היכן התשוקות שלכם נעות אל כיוונים מוטעים. אם אתם מרפים את הלחץ האקטיבי של התשוקות המוטעות שלכם, יוותר בידיכם הרבה יותר כוח/ עוצמה בעבור התשוקות הטובות והנכונות, שלשם מימושן דרוש לכם באופן כמעט נואש כוח אקטיבי, אולם כעת אתם חלשים מדי. למה? לא בגלל שניתן לכם פחות כוח מאשר לאחרים. אלא מפני שלא טיפלתם כראוי ב"משק הבית" שלכם. אפשרתם לאי סדר, לחוסר ארגון ולניהול כושל להתמקם.

לכל אחד מכם יש את הכמות המדויקת הנכונה וההכרחית של כוח / עוצמה על מנת להגשים את מה שאתם רוצים בחיים שלכם, בצורה הטובה ביותר. זה בידיכם להשתמש בכוח הזה כהלכה וכראוי ולא כלות / לדלדל אותו.

אל תאמינו אף לרגע אחד שאלו שנראים חלשים וללא רצון משתמשים בפחות כוח אקטיבי מאשר אלו החזקים ובעלי כוח הרצון. לעיתים ההיפך הוא הנכון. אלו הראשונים פשוט לא מראים את הרצון שלהם בגלוי/ על פני השטח בגלל מגמות (אחרות) סותרות מבחינה פסיכולוגית. אבל בתוך נפשם, הכל תוסס ורוחש תחת הלחץ של הרצון המתוסכל שלהם שדוחק לכיוונים שגויים. ייתכן וביודעין, הם אינם מודעים למצבם. אבל הסימפטומים של האקטיביות שלהם, המיושמת שלא כהלכה, מתגלה באמצעות בריאות רופפת, כוח מוחלש ושקט נפשי מופחת. ברגע שתהיו פאסיביים- ואכן אתם אמורים להיות פאסיביים- לא רק במחשבותיכם, שם אתם מרמים את עצמיכם, אלא ברגשותיכם העמוקים והפנימיים ביותר- יהיו לכם כוחות חדשים וכוח חיים שלא חוויתם מעודכם. בכדי שזה יקרה, עליכם לקבל את העובדה שאין באפשרותכם לשנות מיידית באמצעות פעולה ישירה.

ייתכן ועד כה, דברים אלו עדיין נשמעים לכם, ידידי, מבולבלים. זה מכיוון שאינכם יודעים למצוא את הרגשות האמיתיים שלכם. לדעת איך מתחילים, אין זה קשה כפי שאתם חושבים. הגורם הבסיסי/ המהותי הוא, שוב, להבין מי אתם, לשאול את עצמיכם את השאלות הרלוונטיות. זה ממש פשוט מאד, ברגע שהחלטתם לקבל את ההכרח הבלתי נמנע של להוציא את זה אל הפועל. בכל פעם שאתם מרגישים רגש לא נעים כמו כעס, חרדה או תרעומת – וימיכם לעיתים מלאים בהרגשות שכאלו- הפסיקו לספק לעצמיכם תחליפים שכלתניים על ידי חשיבה אודות היחס והעמדה השגויים (לדעתכם) של האחרים. לחילופין, שאלו את עצמיכם: "מה אני באמת רוצה?". דעו שברגע שיש בתוכם רגש, יש משהו שאתם רוצים. אחרת לא הייתם מרגישים כפי שאתם מרגישים.

אינני אומר שכל הרגשות הם שליליים; אבל לרגשות לא נעימים יש, אי שם, הנחת יסוד לקויה, ללא קשר לעד כמה שוגים האחרים. ההשערה של הנחת יסוד לקויה לעיתים מופגנת באמצעות לחץ אקטיבי לשנות מצב מסוים או נסיבות- במקום (קמץ מתחת לב' ולמ') שקבלה צריכה להיות נוכחת.

מצאו מהי אותה תשוקה דוחקת ובחנו אותה. זה מצריך אימון ולעצב / לגבש את ההרגל של התבוננות בעצמיכם מאותה נקודת מבט. יחד עם זאת, עד כמה מועילה דרך המחשבה הזו! כאשר אתם מתחילים ולא מאפשרים לזה להיחלש- תיווכחו לדעת שזה הופך לטבע שני, הרגל טוב שבלעדיו לא תרצו ואל לכם לחיות ללא הרגל זה מעתה והלאה. זהו חלק משגרת הניקוי היומיומי של הנפש. לפני שאתם מתחילים להסתכל על עצמכם כך, לעיתים אתם נלכדים בבלבול רגשי לגבי טיבה של נפשכם. אינכם מבינים בבהירות מה מתרחש בתוכם ומהי תשוקתכם. כשאתם מתחילים למקד את תשומת הלב שלכם על הרגשות, מבחינים מהי התשוקה שמסתתרת מאחורי הרגשות- הזיהוי אכן בא בפשטות רבה. וזוהי המטרה של הבחינה העצמית היומית שאני מזכיר לעיתים כה תכופות. אך אם כמה מכם לא יכולים או לא רוצים לעשות את עבודת הגילוי על בסיס סקירה ובחינה עצמית יומית, ישנן דרכים אחרות לעשות זאת. כשיש לכם רגע של פנאי, חישבו על פרק זמן של מספר שעות שקדמו לרגע הזה וחישבו מה הרגשות האמיתיים שהיו לכם באותן שעות או במהלך חוויה/ התנסות מסוימת. אחר כך, שאלו את עצמכם: " מהי התשוקה שלי/ הרצון העז שלי?" וכשאתם מוצאים את התשובה, כבר יהיה בידכם רמז. התשובה תהיה, לעיתים, שמישהו אחר עשה משהו רע / עוול או מה שנראה לכם כטעות ואתם רוצים שאותו אדם ישתנה. אז תוכלו להבחין מקרוב מאד שהיכן שאתם צריכים להיות פאסיביים, אתם למעשה אקטיביים. כי אתם חפצים באופן אקטיבי שינוי שאינכם יכולים להביע. כשהתשוקות האלו הפעילות יתר על המידה, מתפשטות אל תוך אפיק שגוי, אתם שוכחים לחלוטין את אותם רגעים של הרף עין בהם היה לכם החוזה לשנות, לו רק הייתם מתבוננים על עצמיכם. כי יש כל כך הרבה חוזה שניתן לכל אחד מכם! כן, אתם לא מבינים את זה. למה? כי אתם מכוונים את החוזה שלכם לערוצים שגויים וזה מתבזבז ומדלדל. אתם מכלים את החוזה שלכם באופן לא יעיל.

אם אתם לומדים לבחון את עצמכם בצורה המתוארת לעיל, אתם תמצאו רצונות עזים שגויים או כאלו שלא ניתן למלא אותם, כמו גם רצונות סותרים זה את זה. לפעמים אתם מייחלים בו זמנית שני דברים בלתי אפשריים ויוצרים מעגל פנימי עקלקל ("לופ") שנובע מהרצונות הסותרים. היו מודעים לפני הדברים וההתרחשויות של הסתירות הפנימיות (הפרדוקסלים) בתוכם. הדרך היחידה שאתם יכולים לעשות את זה (את הבחינה העצמית וההתבוננות) היא על ידי תרגול של שקילה מחדש על בסיס יומיומי. השתמשו ביותר ובכנות עצמית בכדי לבחון את רגשותיכם ואת הרצונות העזים הנמצאים מאחורי הרגשות. זהו התהליך באמצעותו ניתן להגיע לבגרות/ בשלות, ידידי.

הרצונות הלא מודעים ולעיתים הסותרים זה את זה הם תמיד לא בוגרים / לא בשלים. כמו ילד, גם אתם לפעמים חושקים בבלתי אפשרי. אתם מוצאים עצמכם חושקים במשהו שאינו בר השגה או שאינכם מוכנים לשלם את המחיר בעבורו. העובדה שאינכם שוקלים את הבעיה מהזוית הזו ולכן גם אינכם מודעים שיש מחיר שמשלמים עבור כל רצון מסופק- עובדה זו אינה משנה את הנסיבות כהוא זה. אי הרצון שלכם לשלם את התשלום ההכרחי עבור מטרה נחשקת גורם לכך שאתם משאירים את נושא התשוקה שלכם בלא- מודע, חושבים בצורה ילדותית איך לעקוף את זה. אין זה נוהג להבין את חוקי הצדק ולציית להם. על כן, כשמשאירים את הסוגיה בלא- מודע, אתם גורמים לעצמכם חולי- לא רק גופני, אלא בכל הרמות של החיים שלכם.

על כן, ידידי היקרים, נסו להתבונן בעצמכם. זהו את התשוקות האמיתיות שלכם. תופתעו עד כמה הידיעה הזו בלבד תביא לכם הקלה, בתנאי שהחלטתם בלב שלם לעשות זאת, ללא תחבולות ותואנות. אתם תרגישו הקלה על ידי הידיעה בלבד כי הידיעה תסביר את התקלות בחיים שלכם ותחזק את אמונתכם בצדק האלוהי ובסדר הנפלא של היקום. אלוהים לא רוצה שתהיו בובות הנסמכות על הרעיון השגוי של הקדושה האלוהית שתחת השפעתה ושליטתה הקיצונית אתם חוסים, מצפים מאלוהים לנהל את חייכם. ואז, אם חייכם אינם מה שאתם רוצים שיהיו, אתם יכולים להאשים את אלוהים, באופן חבוי. במציאות, אלוהים רוצה שתהיו עצמאיים וחזקים ואתם יכולים להיות כאלו כשתלכו בדרך שאני מראה לכם. אתם יכולים לנהל את חייכם באופן משביע רצון, אבל אלוהים לא יעשה את זה עבורכם. הוא ייתן לכם לנהל את חייכם האישיים ואם זה יסתבך - אתם הם אלה שחייבים להשתנות, לא אחרים ולא הנסיבות. בכל אופן, אתם יכולים אפילו לשלוט בנסיבות ובאנשים אחרים ברגע שתאפשרו לזרמים (מהלכים, מגמות) הפעילים יתר על המידה להפוך לפאסיביים ולזרמים הפאסיביים השגויים להפוך לאקטיביים. הזרמים המטוהרים האלו ינבעו מתוכם ובאופן עקיף ישפיעו על התת-הכרה של אנשים אחרים. התוצאה תחזור אליכם באופן הדרגתי, תילבש צורה של פעולות הדדיות (אינטראקציות) יותר אמיתיות ומתואמות (הרמוניות).

השאלה מהו רצון האל עבורכם עדיין עומדת בעינה ופתוחה. אמרתי שלא רק שזה שגוי להאמין שעליכם להיות פאסיביים בכדי להגשים את רצון האלוהים, אלא שזה בלתי אפשרי להיות פאסיבי וללא רצון לעשות את זה. לקיים את רצון האלוהים פירושו להתגבר על ההתנגדויות הפנימיות ולשם כך עליכם להיות אקטיביים. אמנם זוהי אקטיביות מסוג אחר המתנהלת בנתיבים / במסלולים אחרים, אם אפשר להתבטא כך. בכל זאת, אתם זקוקים לאקטיביות וחוזק של הרצון. הפאסיביות היא הכרחית, אולם לא בכדי למלא אחר רצון האלוהים.

ראשית, אתם מבלבלים בין רצון האלוהים לבין רצון עצמי. בואו נגדיר מהו רצון עצמי בהשוואה לרצון חופשי/ בחירה חופשית. (תוספת שלי: האדם קובע את מהלך חייו על פי רצונו- ח.א.) רצון עצמי הוא הרצון של האגו הקטן. בחירה חופשית כוללת הכול: אתם יכולים להשתמש בה לתכליות טובות או רעות. זה תלוי בכם בלבד. בכדי שנסכים על המינוח ובכדי למנוע אי הבנות: רצון עצמי שייך לאגו הקטן והעיוור וככזה הוא הרצון של העצמי הנמוך.

בכדי לגלות מהו הרצון האלוהי, עליכם להיות משוחררים מרצון עצמי. ראשית, כוח הרצון האקטיבי והטהור שלכם ישמש את רצונכם הרב למצוא מהן ההתנגדויות שלכם - בלי אותן תקוות הבאות מהרהורי ליבכם והולכת שולל עצמית. אותו כוח אקטיבי וטהור גם יוודא שאכן אתם מניחים בצד את הרצון העצמי שלכם. וגם: כהכנה להשתמש בכוח הרצון שלכם באופן יותר אקטיבי בכדי ללכת אחר רצון האלוהים, עכשיו כשאתם יודעים מהו.

בכדי להחליט מהו רצון האלוהים בדוגמאות אישיות או מקרים אישיים, אינכם זקוקים להתגלות נשגבת. רצון האלוהים תמיד נכלל בתוכם, מאחורי נקודות העיוורון שלכם. ברגע בו אתם מסירים את המסכות ואת המשקפיים הוורודים שאתם מרכיבים כאשר אתם בוחנים את העצמיות שלכם, את המניעים שלכם ואת חייכם - רצון האלוהים יתגלה בבירור וללא ספק. זה יתפתח כשתגלו מהן תשוקותיכם האמיתיות, תכתבו אותם שחור על גבי לכן ותאמרו לעצמיכם: " זה מה שאני באמת רוצה כשאני כן עם עצמי."

אולי תופתעו לגלות עד כמה הרצון הפנימי שמצאתם זה עתה חורג / סוטה מהתשוקות המודעות שלכם. אל תאמינו שבגלל הקונפליקט הזה אתם נתעבים. לא, עליכם לדעת שנפשכם מורכבת משכבות רבות שיכולים להיקרא: העצמי הגבוה והעצמי הנמוך. קבלו את זה ששניהם הם בתוכם. כך לא תאבדו את חוש הפרופורציה בהערכה עצמית- על ידי הגזמה לצד זה או אחר.

ברגע בו אתם בוחנים תשוקה מסוימת של העצמי הנמוך שלכם ומביאים אותה למודעות- תוך שמירה זהירה לא לתת לתשוקה הזו לחמוק שוב ללא מודע- תוכלו לדעת בבהירות רבה מהו רצון האלוהים, בתשעה מתוך עשרה מקרים. אני יכול להבטיח לכם שכך יהיה. בחנו את תגובות השרשרת שהובילו אתכם למצבכם הנוכחי. קחו בחשבון את ההשלכות, המשמעות והתוצאות של התשוקה שלכם; השוו את זה עם החוקים הרוחניים עד כמה שאתם מכירים חוקים אלו.

אם אתם במצב מסוים אותו אתם רוצים לשנות, או ניצבים מול החלטה קשה- אתם בוודאי לא תדעו מהו רצון האלוהים אם אתם נותנים לזה לעבור סתם כך. אבל ברגע שתשאלו את עצמיכם שאלות נוקבות יותר לגבי תשוקות סמויות שייתכן והן אחראיות למצבכם הנוכחי, התשובה חייבת להתגלות באופן ברור, חזק ועומד בפני עצמו. זה יתגלה מהר יותר וטוב יותר אם אתם מגייסים את עזרת האל למטרה זו. כי אלוהים לעולם לא יעזור אם לא עשיתם את הצעד הראשון. הצעד הראשון, בנוסף לכוונותיכם הכנות לטהר את עצמכם ולקיים את רצון האלוהים בכל המצבים- הוא תמיד החתירה שלכם להכרה עצמית וכנות. הגישה הנכונה והבשלה היא כמובן ששינוי כזה לא יתאפשר מהיום למחר מבלי שתעשו מאמץ לתועלת האישית שלכם.

אם אתם מרגישים עכשיו בלתי מסופקים בצורה כלשהי, או שאתם לא ברורים לעצמיכם בנוגע להחלטה שאתם אמורים לקבל, אל תצפו מאלוהים להחליט עבורכם או לשנות מצב לא נעים, ללא השתתפותכם הפעילה בתהליך. קודם כל אתם חייבים להבין שחייב להיות משהו בכם שתרם לנסיבות הלא רצויות, כמו גם להיות נכונים לגלות מה זה ולשנות את זה. אל תשכחו ששגיאה אינה בהכרח מעשה או מחשבה הכרוכים בחטא, אלא רגש בלתי מזהה שגועש אל תוך ערוץ שגוי או (הרגש) מפר חוק רוחני. אלוהים מזהה את רצונכם הטוב ואם אתם משלבים תפילה עם בחינה עצמית והסרת המסכות שלכם- תשובתו של אלוהים תהיה ברורה יותר ולא יוותר בכם מקום לספק. אולם, כל עוד ההתנגדות נגד דרך פעולה זו נמשכת, לא משנה מהם התירוצים והאמתלות- העצלות / הנירפות וחוסר הבגרות של העצמי הנמוך שלכם, ידם על העליונה. תגובותיכם תהיינה שגויות והאינסטינקטים שלכם מעוותים ותרצו לפרש אותם בהתאם להתנגדות של העצמי הנמוך.

הדרך היחידה לדעת בוודאות שמה שמנחה אתכם הוא אינסטינקט טוב ונכון היא אם תחושו אושר, הקלה, חופש, צדק מוחלט והרמוניה עם העולם. אם מה שמנחה אתכם הוא אינסטינקט שגוי ומזויף, תחוו חוויות הפוכות לחלוטין. אם הרצון שלכם הוא חופשי מפינוק עצמי והוא טהור ועניו- רצון האלוהים יכול להתגלות באופן ברור, בדרכים בהם יבחר לעשות זאת. במקרים רבים, לא תזדקקו להתגלות מסוימת. בעזרת כוונותיכם הטובות ועזרתו של האל בדרך של תפילה, תמצאו את התשובה בעצמיכם. אלוהים יעזור לכם באמצעות מלאכיו כך שתוכלו לעשות זאת טוב יותר, תהיה לכם יותר תמיכה מהעולם הרוחני ותקבלו יותר הדרכה ועזרה.

אתם הם החייבים להחליט: "אני רוצה לעשות את זה בכנות מוחלטת ובלב שלם." אז האל יעזור לכם. לא תהיה בעיה כלשהי לדעת מהו רצון האל עבורכם.

התשובה והמפתח לרצונו של אלוהים הם בתוכם. התשובה טמונה בחוסר השלמות שלכם; היא נמצאת בכל מקום בו סטיתם או הפרתם חוק רוחני, אפילו בזרמי התשוקה הלא מודעים שלכם. ואז, כאשר אתם מעכלים את התשובות, התהליך האקטיבי יתחיל לתפקד נכון בעצמו ויזרום אל תוך האפיקים הנכונים. כך יהיה גם עם הכוחות הפאסיביים. אכן, ידידי, השינוי הזה חייב להתקיים. אין זה יכול להיות אחרת. וזה, כמובן, ישנה את כל חייכם לטובה.

תרגום: חווה אילון

שאלה: איך אנחנו יכולים לדעת אם תשוקות באות מהעצמי הגבוה או מהעצמי הנמוך?

תשובה: על ידי בדיקה מדוקדקת של התשוקות ושל המניעים האמיתיים. באופן מאד ברור ומתומצת שאלו את עצמיכם: "מה אני רוצה ולמה אני רוצה כך? מהו המניע האמיתי המסתתר מאחורי הרצון?" לעיתים תגלו שיש לכם תשוקה נכונה/ צודקת שבאה ממניע טוב. בד בבד, טמון שם גם מניע לא טהור. כאשר אתם מזהים אותו (את המניע הלא-טהור), כבר עשיתם משהו בתהליך הטיהור של עצמכם.

היטהרות אין משמעה שאתם כבר מושלמים (ללא פגם). היטהרות היא התהליך להפוך למושלמים. כחלק בלתי נפרד מהתהליך, יש לומר: "כתוספת למניע הטוב שלי, יש גם מניע אנוכי ושחצני החבוי מתחת למניע הטוב."

לדוגמה: אדם שמבחינה רוחנית מניעו טהורים ונקיים בפעילותו לעזור לזולת. מניעים טובים אלו (שלו) קיימים ללא צל של ספק. במקביל, זרם התשוקה של העצמי הנמוך מתמוזג עם המניעים הטובים; אולי כי השחצנות של האגו משתוקקת להיות מצוינת, להיות אדם נערץ, להטיל מרות / להיות הסמכות.

כשמזהים באופן רגוע וחופשי את התערובת של המניעים, גם אם אינכם מסוגלים עדיין להשיל את המניעים הלא-טהורים, תהליך ההיטהרות כבר מתרחש. בפעולה שכזו, כבר העליתם את התודעה שלכם לדרגה בהחלט גבוהה. משהו בכימיה של גופכם ושל רוחכם מתחיל להשתנות, מלווה (ו' עם שורוק ואחריה ו' עם סגול) בהכרה צלולה של העצמי, כי אתם מתקרבים לאמת.

ההפרה החמורה ביותר, שגם מתרחשת לעיתים כה תכופות, של החוק הרוחני שנעלמת תדיר מבני האנוש היא: לא להיות באמת (ב' קמוצה).

אתם מתארים לעצמיכם שאני מתכוון לכך שאל לכם לשקר. אינני מתכוון לכך, כלל וכלל. זה מובן שעלינו להיות כנים ואל לנו לשקר. אולם, לשקר לעצמינו הוא לאין ערוך מסוכן יותר ומזיק מאשר לשקר לאחרים.

למה זה מסוכן יותר? כי כשאתם משקרים לאחרים, אתם, לכל הפחות מודעים לכך. אתם יודעים את זה. על כן, אתם במרחק פסיעה אחת קרובים יותר לאמת מאשר כשאתם משקרים לעצמיכם. כי אז אינכם מבינים זאת- לא כי אינכם יכולים, אלא כי אינכם רוצים! וכך, אתם מתרחקים לחלוטין מהאמת. זוהי הפרה כבדת משקל, המפרידה אתכם מאלוהים. חומה כהה מכתרת אתכם ומאחוריה אתם אומללים, וזאת בנוסף על הקונפליקטים החיצוניים שההפרה יוצרת, במוקדם או במאוחר. מאחורי החומה אתם בודדים ואובדים.

הדרך היחידה למצוא את דרככם אל האור היא על ידי הריסת החומה והתבוננות במה שמעבר לה, גם אם מה שאתם מוצאים הוא לא נעים.

בפעם הראשונה אתם תיאבקו, אך לאחר הריסת מספר אבנים בחומה- תחושו הקלה עצומה. ואז תדעו מה המשמעות להיות בנתיב הזה. תדעו שרק הצורה הזו של העבודה- ולא דבר אחר- באה בחשבון, ידידי.

אני מנסה לגרום לכם להבין שאם החלטתם למלא אחר רצון האל- אין משמעו שאתם יצורים לא חופשיים. ההיפך הוא הנכון. כי נדרשות תעצומות גדולות ביותר וכוחות חופשיים ביותר של כוח רצון בכדי להחליט לחיות במסגרת החוק הרוחני.

בכדי לעשות זאת, כפי שכבר הסברתי, זה הכרחי לזהות את המניעים העמוקים / הפנימיים ביותר והזרמים החבויים ביותר. רק אדם חופשי יכול לעשות זאת.

לעומת זאת, אם אנשים מחליטים באופן קבוע להשתמש ברצון העצמי הקט שלהם, הם נהיים יותר ויותר כבולים וקשורים.

ככל שאתם חיים יותר בחוק האלוהי / השמימי- כך תהפכו ליותר חופשיים.

ככל שאתם שוברים את החוק האלוהי- כך תהפכו ליותר משועבדים.

אנשים שאינם מזהים את המניעים הנסתרים שלהם, לא יכולים לנהל את חייהם באופן חופשי. הם משועבדים לעצמי הנמוך, לתשוקות הבלתי מזהות שלהם, אשר דוחפות ומושכות אותם אחורנית וקדימה, שמאלה וימינה.

שאלה: האם זה אומר שכל מה שאנחנו רוצים לעשות, עלינו תמיד לשאול את אלוהים: " האם זה הרצון? " או שעלינו לראות שאין זה סוטה מהחוק של אלוהים? "

הייתי מציע כך: קודם כל, כאשר אתם בנתיב, התחילו לערוך רשימת מציא לגבי האדם שאתם, כפי שכבר הצעתי לעיתים תכופות. צרו רשימה, לא רק של הפגמים, האיכויות והסגולות, במילים אחרות: של מה שאתם אלא גם מה אתם רוצים. מהם באמת הרצונות / התשוקות שלכם? וכשסיימתם זאת, התחילו בתהליך מתמיד ורצוף של ניתוח – עצמי של רגשותיכם היומיומיים.

לאחר תקופת מה, תכירו באופן אוטומטי באיזה מובן סיתם מהחוק האלוהי בזרמים הרגשיים שלכם. לפעמים, כשתגלו את טיבה של תשוקה נסתרת, מיד תדעו שהיא עומדת בסתירה לרצון האל, גם מבלי שניחנתם במודעות מטאפיזית.

במקרים אחרים, תצטרכו לחטט מעט עמוק יותר ולהפריד בין המניע הזך למניע המזוהם- שניהם באותו זרם של תשוקה.

כשתבחינו מה הנושא על כף המאזניים, לעיתים רחוקות תמצאו תשובה בכך שתשאלו את עצמכם האם הפעולה שאתם שוקלים לנקוט היא נכונה או מוטעית.

מכיוון שאף אחד מכם לא מעלה בדעתו לבצע מעשה אנטי חברתי או חטא, ההחלטות שאתם ניצבים בפניהן יכולות להיות, בעקרון, נכונות - כך או כך.

לכל אדם יש תמיד רק דרך אחת נכונה והרבה הרבה דרכים אפשריות מוטעות.

על כן עליכם להתחשב במניעים הכנים שלכם שמאחורי המניעים הטובים הגלויים לעין. זה יקבע מהי הפעולה הנכונה או השגויה עבורכם; לא את הערך המוסרי של הפעולה עצמה.

כל עוד לא מצאתם את כל המניעים שמאחורי התשוקה, לא תוכלו לדעת מהי הפעולה הנכונה עבורכם. ההליך הנכון הוא לא לשאול את אלוהים שיגלה לכם האם לעשות כך או אחרת, ובכך להימנע מעבודה של הכרה עצמית שצריכה להיות מנת חלקכם.

ייתכנו אירועים בודדים שבהם זהו המעשה הנכון לעשות (לשאול את אלוהים), אך לא באופן כללי.

לא כאשר יש תבניות חוזרות על עצמן ובהן מעורבת סתירה פנימית.

ההליך הנכון הוא להחליט בלב שלם שאתם שואפים למצוא את כל המניעים שמעבר למניע המודע, ולצורך זה- תתפללו לעזרתו של אלוהים. או אז, אלוהים יעזור לכם. האם זה ברור?

אם כן, מיצאו את המניעים המוסתרים. אין זה אומר שהמניעים הגלויים מבוטלים. אלא שיש למצוא את החלק האחר שמעורבב בפנים. אז תהיה בידכם התשובה.

יש עוד דבר אחד שהייתי רוצה לומר לכם לפני שאנחנו חוזרים לשאלותיכם הכלליות. זה לגבי הרצון החיצוני והרצון הפנימי. לגבי זה האחרון, אינני מתכוון לרצון של התת-מודע. הרצון הפנימי עליו אני מדבר, יכול להיפך למודע, יחסית בקלות. לעיתים קרובות ייעצתי לכם להקשיב ל"רחשי הבטן" או למקום של השדה הרוחני שלכם. אתם עשויים לקבל תשובות משם. מהמקום הזה אתם עשויים להרגיש שנכון לכם או לא, בתנאי שפעם בלב שלם בחרתם במסלול הנכון ושההתנגדות והמאבק כבר מאחוריכם. אם אתם שקטים מאד, רגועים ומקשיבים לתוככם, תוכלו למצוא שיש רצון אחר המגיע משם; או אולי לחוש בחסרון של רצון אחר, לצורך העניין. הרצון הזה או חסרונו לעיתים נמצא בקונפליקט עם הרצון החיצוני או המודע שלכם.

בואו נניח שמישהו באמת רוצה לאהוב ומשתוקק לעשות זאת כי הוא יודע שזה נכון. ההשתוקקות היא מהרצון החיצוני. אחרי שהאדם משקט עצמו ומתייעץ עם הרצון הפנימי, הוא מגלה שהרצון הפנימי אינו תואם את הרצון החיצוני. חשוב מאד למצוא את השונות ('ו' בשורוק) / אי ההתאמה כי איך אתם יכולים לפקח על חייכם אם אינכם יודעים מה טמון בתוככם? כשאני אומר לפקח, אינני מתכוון לדכא משהו, אלא להחזיק את המושכות בצורה איתנה בידיכם. איך אתם יכולים לרפא זרם שגוי אם אינכם מגלים אותו תחילה?

אם הרצון הפנימי הוא נכון, הוא קיים עמוק בצורה שקטה מאד כמו גם במודע. אם אנשים רוצים לעשות כמיטב יכולתם ולהגשים את ייעודם, או להתגבר על הפגמים כמידת האפשר בשלב הנוכחי; רצוי שהרצון הפנימי יהיה מכוון לנקודה סופית זו, ללא לחץ, ללא חיפזון. הרצון החיצוני לא לוחץ כי אם הוא ברוגע. לחץ של הרצון החיצוני יגרום לאדם להרגיש מתוח ורק יעכב את התהליך. הרצון הפנימי חייב שירצה את הדבר הנכון ואת היעד המוחלט. על הרצון החיצוני להיות שלו (ל' צרויה) ולספק מרחב פעולה למעצורים ולדברים הלא מושלמים בחיים שלא מאפשרים להתקדם חיש מהר ולפי תכנית מסוימת. יש לפגוש את המכשולים הגלויים ברצון מתוך בחירה כאמצעי לגדילה מהירה יותר, ללמוד לקבל את מה שלא ניתן לשנות על ידי העצמי, ללמוד מהי ענווה ועמדות/ גישות חיוביות נוספות. או אז, המכשולים יחדלו להיות מכשולים ויהפכו לקרש קפיצה בדרך אל המטרה. על הרצון החיצוני להיות גמיש, בכדי להיות מוכן לשינוי. לעיתים, עליו להיות יותר אקטיבי, בכדי שתוכלו לפעול. בפעמים אחרות, עליו להיות יותר פאסיבי. על הרצון הפנימי להיות אקטיבי, אולם בשקט, בכדי להלום את כינון התשתית / היסוד של חיי האדם. כדי להבין ממש מילים אלו, עשו על המילים מדיטציה באופן מעמיק ולעיתים תכופות.

שאלה: במלחמה, האם פעולה של הריגה שמבצע חייל היא בניגוד לחוק האלוהי?

תשובה: לא. כמו שאמר ישו: " התמסרו לאלוהים היכן שזה (החוק של) אלוהים והתמסרו לקיסר היכן שזה (החוק של) הקיסר. " *

* Render unto God what is God's and render unto Caesar that which is due to him
[בתרגום חופשי: פעלו בהתאם לסיטואציה בה אתם נמצאים].

אם האנשים בספירות הארציות הם עדיין במצב כל כך לא מפותח בו מלחמה עדיין הכרחית, הרי שאנשים חייבים להילחם עבור ארצם. גם אם כל האנשים יסרבו להילחם, הרוע לא יחוסל. מלחמה תחוסל באופן זמני, אך לא הרוע. מלחמה היא רק צורת ביטוי אחת מני רבים של רוע. מלחמה היא לא הסיבה (לרוע): היא התוצאה.

זה דומה למצב בו אבא מרשה לרוצח להיכנס לביתו ולהרוג את אשתו וילדיו, מבלי להגן עליהם. הוא חייב להגן על אלו שהוא אוהב ולהילחם ברוע.

במצב ההתפתחותי בו אתם נמצאים, לרוע המזל, מלחמה היא עדיין האמצעי שלכם להילחם ברוע. ככל שהתפתחותכם הרוחנית תגדל, תלמדו להעמיק לשורשי הבעיות ולהילחם ברוע בדרכים טובות יותר. במצב הנוכחי, האנושות נאלצת לעיתים להילחם כנגד כוחות שמשתמשים לרעה ברצון חופשי כפי שאלוהים מבקש שתחיו.

אם העולם שלכם לא מצא עדיין אמצעים אחרים לחסל את הטעות הזו, הרי שמלחמה היא רוע מופחת.

אתם יודעים שמבחינה רוחנית מוות אינו הדבר הגרוע ביותר שיכול לקרות. מוות רוחני הוא הגרוע ביותר, לא מוות פיסי. כל אדם נשפט באופן אישי והשפיטה מכילה גם את הנסיבות ואת הסביבה בה האדם חי.

בעולם הרוחני, המניעים האמיתיים מובאים בחשבון יותר מאשר המעשה והשיפוט אינו כללי או כוללני.

כל אחד נשפט בנפרד ואם אדם יוצא למלחמה על מנת להגן על ארצו, אין זה יישמר נגדו.

מה שנחשב אלו העמדות הפנימיות, הרגשות, התגובות, המניעים וחוש האחריות.

שאלה: איך החוק הרוחני מתאים לחוק האנושי במקרה של עונש מוות בגלל רצח?

תשובה: דין מוות הוא שגוי. זה עלול להישמע כסתירה לתשובה הקודמת, אבל לא כך הוא. במקרה של מלחמה, מדובר בהגנה על עם ועל האנושות. עבור האנושות, המלחמה היא לעיתים נקיטה באמצעי האחרון. גם האנשים שחיים במדינה התוקפנית יותר, משוכנעים שהם ממלאים את חובתם ועושים את המוטל עליהם. הם לא רואים את התמונה בכללותה. הם חייבים לציית לחוקי החברה שלהם. אחרת, הם עלולים לגרום למצוקה רבה יותר - לא רק לעצמם, על ידי זה שהם לא מסוגלים להגשים את חייהם - אלא גם לסוכבים אותם. שוב, איננו יכולים להכליל. אולם ייתכנו מקרים בהם זוהי חובתו של אדם להפר חוק אנושי על מנת לקיים חוק של האל. אולם מקרים אלו נדירים וצפויים לקרות לישויות חזקות ומאד מפותחות שנשלחו לארץ עם משימה מיוחדת. באופן כללי, זה לא בר תוקף.

דין מוות הוא לא הכרחי. יחד עם זאת, מלחמה היא לפעמים בשלב הנוכחי של ההתפתחות שלכם. עדיין לא מצאתם את הדרך לחסל את המלחמה. הדרך היחידה לעשות זאת היא כאשר תרעומת, שנאה ופחד לא שוכנים יותר בנפשו של האדם. זהו הבסיס הבלעדי לשלום.

שאלה: אמרת לי בפגישת העבודה האישית שלי איתך להעלות את השאלה מהם ההיבטים השונים של אהבה.

תשובה: יש הרבה ואינני מנסה למנות (מ' עם שווא) את כולם. אמנה מעט: חמלה, רחמים, כבוד/ הוקרה, התפעלות, רכות, הגנתיות, תועלת, טוב-לב, אמת. כן יידי, בלי אמת לא יכולה להיות אהבה! זה מספיק להפעם.

שאלה: חוסר תפוקה / תנובה, למראית עין, בחיים שלך - האם ייתכן שזהו שלב או סימן שאתה הולך בדרך הלא-נכונה?

תשובה: לפעמים זהו סימן שאתם הולכים בכיוון לא נכון. ייתכן גם שבנסיבות מסוימות, הרצון שלכם מופעל על ידי תשוקות סותרות לא מודעות, או על ידי פחד. כל עוד מציאות זו אינה מובאת למודעות, לא תוכלו לטפל בזה כיאות. לכן הקורס היחיד שראוי לקחת, הוא זה שאני דוגל בו.

כמובן שאני מדבר באופן כללי. אין לי זכות לומר לכם מהי התשובה. זה יחליש אתכם. זה ישרת את ההתפתחות שלכם למצוא בכוחות עצמיכם. אתם יכולים לעשות זאת בקלות בעזרת ההנחיה של השיעורים

שלי. למעשה, שתי האפשרויות שהעלית יוצרים שלם. כל עוד יש בתוכם סתירה פנימית לגבי כיוון של חייכם, לא תוכלו להצליח בתחום אותו בחרתם. אתם יכולים להצליח במשהו, רק כאשר אין בכם קונפליקט. ובצורה טבעית, ספונטנית, כאשר תפתרו את הסתירה שבין התשוקות המודעות והתשוקות הלא מודעות, תגלו מהו הכיוון הנכון לכם. אז, ייתכן והתשוקות שלכם תשתננה. מצאו מהם המניעים האמיתיים מאחורי תשוקותיכם הנוכחיות ומצאו מה עוצר אתכם. זהו פחד או רצון לא לשלם את המחיר בלב שלם; דבר שאיננו בהכרח רע, ואף ייתכן שהוא טוב. כי, אם לומר זאת בשפה רוחנית, המחיר לעיתים גבוה מדי.

יש זמנים בהם העצמי הנמוך מונע הצלחה בכיוון מסוים ולפעמים העצמי הגבוה מזהה שזה לא טוב ונמנעת מכם השגת ההצלחה. אתם יכולים למצוא את התשובה על ידי בדיקה ובחינה של המניעים שלכם, בלי פיגוק עצמי או רגישות לאגו שלכם, בכנות עצמית המבטאת ומנפצת. זהו ההליך היחיד שאני ממליץ עליו בחום, גם מחיר של לשעמם אתכם, ידידי.

שאלה: כשאתה אומר שגלגול נפשות התרחש במדינה מסוימת- האם הכוונה היכן שהאדם נולד גם אם חי שם תקופה קצרה ביותר, או האם הכוונה היכן שהאדם חי את רוב ימיו?

תשובה: הכוונה היא היכן שחי את רוב ימיו. זה היכן שיש שורשים, הארץ אותה הוא מחשיב כבית, היכן שנוצרו קשרים אישיים, וקישורים של הקרמה.

שאלה: מהו ההיפך של יהירות/ גאווה?

תשובה: אהבה וענווה. כי אם אתם יהירים, אתם רוצים לשים את האגו שלכם בשורה הראשונה. אתם רוצים הערצה/ התפעלות. אתם רוצים להיות יותר מהאחר.

אם כך, ידידי, ברכתו של אלוהים ניתנת לכם. אהבתו של האל זורמת אליכם בשיפעה. הלוואי והמילים שלי יניבו פרי ויעזרו לכם בנתיב שלכם ויחזקו אתכם. היו בשלום, היו באהבה, היו עם האל !

תרגמה: חווה אילון

הערה:

יש שתי שאלות שלא תרגמתי. אחת בנושא של אסטרולוגיה ושאלה נוספת בנושא המלחמה.